

Arrest

nr. 174 576 van 13 september 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 6 mei 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 april 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 juli 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat M. WARLOP en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Iraakse nationaliteit, bent u een soennitische moslim van Arabische origine en bent u op 5 juni 1986 geboren in Mahmoudiyah, Bagdad. U heeft altijd in het ouderlijke huis te Mahmoudiyah gewoond samen met uw echtgenote, uw zus en uw moeder. Uw vader hertrouwde in 2006 en heeft zich elders in Mahmoudiyah gevestigd. U werkte als schilder. U heeft een aangeboren afwijking aan uw arm. In 2007, ten tijde van het sektarisch geweld ging u een tijdje naar Erbil, Kurdistan. Eens de situatie in Mahmoudiyah gekalmeerd was, keerde u terug naar huis. In maart 2015 werd u door sjiitische militieleden onder druk gezet om mee te gaan vechten met de sjiitische milities die behoren tot de Hashd al-Shaabi (Popular Mobilization Units).

U antwoordde dat dit niet mogelijk was daar u geen wapen kon bedienen omwille van uw arm. U diende in ruil geld te betalen. U heeft één keer betaald en verliet vervolgens de stad. In mei 2015 verliet u Mahmoudiyah en ging naar Bagdad. U verbleef er bij een vriend in Haifa straat. Uw vrouw ging bij haar familie in de wijk Bayaa wonen.

U heeft Irak verlaten op 3 juli 2015. Na uw vertrek kwamen de leden van Hashd al-Shaabi nogmaals langs in Mahmoudiyah om geld te vragen. Uw moeder stond hen te woord en zei dat ze geen geld had om te betalen. Twee maanden later vertrok uw moeder samen met uw zus uit Mahmoudiyah naar Bagdad. Uw moeder vreesde dat uw zus het risico liep verkracht te worden.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: een originele verkiezingskaart, een originele woonstkaart, een originele identiteitskaart, een origineel nationaliteitsbewijs, een originele huwelijksakte, een bewijs van verblijf opgemaakt door de mukhtar, een kopie van de identiteitskaarten van uw zus, van uw echtgenote, van uw broer die gestorven is aan nierfalen als ook een overlijdensakte van uw broer, twee kopies van dreigbrieven die u op internet gevonden heeft, een aantal foto's van uw huis dat beklad werd.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u daadwerkelijk een gegronde vrees voor persoonlijke en systematische vervolging hoeft te koesteren zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie.

Uit uw verklaringen blijkt dat u Irak ontvlucht zou zijn omdat de sjiiitische milities die Hashd al-Shaabi uitmaken u wilden dwingen om met hen mee te vechten. Omdat u weigerde zouden ze u vervolgens gedwongen hebben om geld te betalen (CGVS, p. 14).

Allereerst dient er te worden vastgesteld dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) over informatie beschikt die de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag reeds bij aanvang in ernstige mate ondermijnt. Uit deze objectieve informatie blijkt immers dat de diverse sjiiitische milities die Hashd al-Shaabi uitmaken geen gebruik maken van gedwongen rekrutering. Hashd al-Shaabi is een vrijwilligersleger dat rekruten aantrekt door middel van het maatschappelijke prestige en de financiële voordelen die lidmaatschap opleveren. Uit diezelfde informatie blijkt zelfs dat talrijke vrijwilligers ongeschikt werden bevonden voor actieve deelname aan de gevechten en bijgevolg niet werden ingeschakeld. Aangezien u al heel uw leven leeft met een lichamelijke beperking die u ongeschikt maakt voor deelname aan welke gewapende strijd dan ook beschikt u allerm minst over het profiel van een persoon die door een gewapende militie zou aangesproken worden om deel te nemen aan de gewapende strijd (CGVS, p. 13, 14).

De verklaringen die u in de loop van uw asielprocedure aflegt zijn niet van die aard dat ze het ongeloofwaardig karakter van uw asielaanvraag kunnen weerleggen.

Zo maakte u bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) geen enkele melding van een vraag tot deelname aan de gewapende strijd. U beweerde er nochtans de hoofdzaken vermeld te hebben (CGVS, p. 3). Tijdens het gehoor op DVZ verklaarde u enkel dat u de milities moest betalen om te mogen blijven in Mahmoudiyah (zie vragenlijst). Het CGVS hecht dan ook geen geloof aan uw verklaringen dat u gevraagd werd door de sjiiitische milities om ten strijde te gaan trekken tegen de Islamitische Staat.

Uit uw verklaringen blijkt verder dat de personen die niet wilden meevechten geld moesten betalen. Dit zou ook uw lot geweest zijn (CGVS p.14). Los van het feit dat er zoals supra beargumenteerd, geen geloof gehecht wordt aan het feit dat de milities een actief en dwangmatig rekruteringsbeleid voeren, blijkt dat uw verklaringen wat betreft het betalen van compensatiegeld evenmin geloofwaardig zijn. In eerste instantie zijn uw verklaringen afgelegd op de DVZ niet gelijklopend met uw verklaringen die u op het CGVS aflegde. Zo beweerde u op de DVZ dat u iedere maand 300.000 Iraakse dinar betaalde om in Mahmoudiyah te mogen blijven. Uit die verklaringen kan afgeleid worden dat u meermaals geld betaalde en dat het bedrag 300.000 Iraakse Dinar bedroeg (zie vragenlijst CGVS). Tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde u één keer 500.000 Iraakse Dinar betaald te hebben (CGVS p.14). U geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden verklaarde u dat u 500.000 Iraakse Dinar betaalde en dat de afkoopsom tegenwoordig gezakt is naar 300.000 Iraakse dinar (CGVS p.16). De dossierbehandelaar van de DVZ zou u uw verhaal niet hebben laten vertellen vandaar het verschil in bedrag. Dat de waarde van het bedrag niets te maken heeft met het al dan niet kunnen vertellen van uw verhaal hoeft geen betoog. Aangezien het eisen en het betalen van het geld u en uw familie noopten de stad te verlaten, mag er redelijkerwijs van uitgegaan worden dat u dit eenduidig kan verhalen. U bleek hier niet toe in staat waardoor de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag verder wordt ondermijnd. U zou na betaling overigens naar eigen zeggen een briefje ontvangen hebben dat u daadwerkelijk betaald had. U kan dit briefje evenwel niet neerleggen, u zou het weggegooid hebben (CGVS p.14, p.15). U heeft met andere woorden geen begin van bewijs dat u geld afhandig gemaakt werd.

Bovendien blijkt uit uw facebookpagina dat u eerder pro-Hashd al-Shaabi bent. U postte er een foto op van een gebalde vuist. Als opschrift staat er geschreven :”Ik ben met Hashd al-Shaabi.” Van iemand die een vrees voor vervolging aanhaalt ten opzichte van Hashd al-Shaabi is het veeleer merkwaardig dat die dergelijke posts op zijn facebookpagina plaatst (zie infomap).

Verder blijkt dat u nagelaten heeft een oplossing te zoeken voor uw probleem. Uit uw verklaringen blijkt nochtans dat één van uw vrienden een sjiiitische politieagent was. U heeft deze persoon niet ingeschakeld om in uw zaak te interveniëren. U heeft niet alleen nagelaten de politie in te lichten u heeft evenmin beroep gedaan op bemiddeling van de stammen (CGVS p.17, p.20). U verklaarde dat de Joubouri, de stam waartoe u behoorde, een sjiiitische tak had in Mahmoudiyah. Uw tribaal netwerk in de stad is met andere woorden sjiiitisch (CGVS p.20). Mocht u daadwerkelijk problemen gehad hebben met de milities kan er redelijkerwijs aangenomen worden dat u op zijn minst een poging onderneemt om uw sociaal en tribaal netwerk in te schakelen om deze problemen op te lossen. U heeft niets van die aard gedaan. Deze vaststelling ondermijnt eens te meer de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Voorts kan er aangestipt dat u geen concrete voorbeelden kan aanhalen van mensen die hetzelfde als u hadden meegemaakt. U beweerde dat enkel de soennitische burgers aangesproken werden door de milities. Ook dit is merkwaardig. Er kan immers aangenomen worden dat vanuit sjiiitische hoek meer sympathie en bereidwilligheid aan de dag gelegd wordt om zich voor een dergelijke strijd te engageren zowel fysiek als financieel (zie infomap). U zou nog een aantal sjiiitische vrienden in Mahmoudiyah hebben rondlopen. Geen van deze personen zouden gedwongen geweest zijn geld te betalen of zich aan te sluiten bij de milities enkel en alleen omdat ze sjiiet zijn (CGVS p.17). U kent helemaal niemand, sjiiet of soenniet, die iets gelijkaardigs meegemaakt had. U beweerde nochtans dat al de soennieten ofwel uit de wijk vertrokken waren ofwel moesten betalen. Merkwaardig genoeg kende u niemand bij naam (CGVS p.16). Aangezien u verklaarde dat al de soennieten in Mahmoudiyah hetzelfde lot te beurt viel is het opmerkelijk dat u geen concreet geval kan aanhalen wat het ongeloofwaardig karakter van uw asielaars verder versterkt.

Hierbij dient nog te worden opgemerkt dat u in het verleden persoonlijk nooit een probleem ondervonden heeft omwille van het feit dat u soenniet was of omwille van het feit dat u Omar heet (CGVS p.21). U stelt zelf dat u uit voorzorg vertrokken bent uit Irak aangezien er veel soennieten vermoord werden. U heeft zelf geen problemen ondervonden van die aard u kan evenmin concrete voorbeelden van andere slachtoffers aanhalen (CGVS p.14). Het enige concrete voorbeeld dat u kon aanhalen was een filmpje dat u op facebook gezien had (CGVS p.15). U kan dan ook niet aannemelijk maken dat u omwille van het feit dat u soenniet bent een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren.

Verder moet er aangestipt worden dat er ernstige twijfels bestaan in verband met uw bewering soenniet te zijn. In eerste instantie zijn er een heel aantal posts op uw facebookaccount die vanuit soennitisch oogpunt veeleer merkwaardig zijn. Zo zette u een foto op facebook van Hadi al-Ameri, de leider van de sjiiitische Badr organisatie, en Hashd al-Shaabi waarin gesteld wordt dat Hoessein, de derde sjiiitische imam, geen tweede keer zal sterven, een foto die u later verwijderde (zie infomap). Meer nog, een van uw populairste foto's van het jaar 2015 is een afbeelding van een gebalde vuist met een opschrift. Na vertaling blijkt dit opschrift ‘ ik ben met Hashd alWTC Shaabi’ te betekenen. Het is vreemd dat u die verklaart een vrees voor vervolging te koesteren vanwege Hashd al-Shaabi, dergelijke posts op uw facebookpagina zet. Een andere foto gaat over Najaf. Een heilige plaats voor de sjiieten. Het opschrift stelt dat we naar Najaf moeten gaan omdat we verkiezingen hebben en we onze stem aan Ali, de eerste sjiiitische imam, moeten geven (zie infomap). Ook dit is veeleer merkwaardig vanuit soennitische invalshoek. Eén van uw lievelingsboeken zou volgens uw profiel het boek met quotes van imam Ali zijn. Uit de islamitische geschiedenis blijkt dat imam Ali de eerste imam was van de sjiieten. Het is veeleer merkwaardig dat een soenniet een dergelijk boek ingeeft als favoriete lectuur (zie infomap). Er blijkt verder uit uw facebookprofiel dat u naar school bent gegaan in Najaf, een eveneens uitgesproken sjiiitische stad. Ook dit is vreemd. U kende verder geen enkele soennitische stam in Mahmoudiyah (CGVS p.20). U haalde aan dat de mensen van de Joubouri stam, uw stam, in Mahmoudiyah sjiieten waren. Het soennitische deel van de stam zou in Mosul zitten, zo zegt u (CGVS p.20). Verder blijkt dat uw zus momenteel in de sjiiitische wijk Sadr City woont en getrouwd is met een sjiiet. Bovenstaande vaststellingen doen twijfels rijzen over uw verklaringen dat u soenniet bent.

De door u neergelegde documenten veranderen deze appreciatie niet. Uw identiteitsdocumenten, kieskaart en woonkaart bevestigen dat u afkomstig bent uit Mahmoudiyah, een gegeven dat in deze beslissing niet ter discussie staat. De identiteitskaarten van uw zus, uw broer en uw echtgenote als ook uw huwelijksakte en de overlijdensakte van uw broer, werpen geen ander licht op de door u aangehaalde asielmotieven daar ze te maken hebben met de identiteit van uw familieleden en uw burgerlijke stand. De twee dreigbrieven heeft u op internet gedownload en afgedrukt in België houden geen verband met uw persoon. U heeft deze documenten niet persoonlijk ontvangen. De documenten kunnen in dat opzicht niet dienen ter ondersteuning van uw asielaars (CGVS p.11).

Wat betreft de foto's van uw bekladde huis, kan er aangestipt dat op basis van de foto's niet afgeleid kan worden dat het hier daadwerkelijk over uw huis gaat. Het is evenmin duidelijk wie en waarom de opschriften op het gebouw geschreven werden. Er valt enkel te lezen 'matloub asharien' wat wil zeggen 'vervolgd door de stam' (CGVS p.11, foto's). Uw vrienden hebben deze foto via hun gsm doorgestuurd.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 6 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door

willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan beschouwd worden dat de situatie in Bagdad er niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de provincie Bagdad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker beroept zich, in wat zich aandient als een eerste middel, op de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève, artikelen 48/3, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) en artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Hij vestigt de nadruk op de neergelegde documenten, onder meer ter staving van zijn identiteit, herkomst en nationaliteit.

Verzoeker bevestigt de aangevoerde feiten. Verder bevestigt hij soenniet te zijn. Omar is een soennitische naam. Verzoeker legt uit dat hij een vals facebookprofiel creëerde omdat hij in een overwegend sjiiitische regio woonde. Verzoeker werd over zijn facebookprofiel niet meer gehoord.

Verzoeker toetst zijn asielrelaas aan de criteria bepaald in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève. Volgens verzoeker stelt het CGVS zich geen vragen over de behoefte aan effectieve en niet-temporaire bescherming.

2.1.2. Verzoeker beroept zich in een tweede middel op de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Hij stelt dat het verkeerd is van het CGVS om te beweren dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is. Verder verwijt hij het CGVS dat de informatie in het administratief dossier verouderd is. Tevens citeert hij uit algemene informatie inzake de veiligheidssituatie in Irak.

2.2.1. Verweerder legt op 16 augustus 2016 door middel van een aanvullende nota een update neer van de landeninformatie in het administratief dossier. Het betreft de *COI Focus "IRAK, De veiligheidssituatie in Bagdad"* van 23 juni 2016 en een document getiteld *"IRAK – VRIJWILLIGE TEURGKEER"* van 24 juni 2016 (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

2.2.2. Verweerder legt op 18 augustus 2016 door middel van een aanvullende nota een update neer van de landeninformatie in het dossier. Het betreft de *COI Focus "IRAK, Addendum. De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016"* van 12 augustus 2016 (rechtsplegingsdossier, stuk 9).

2.3. Verzoeker legt ter terechtzitting van 24 augustus 2016 een aanvullende nota neer (rechtsplegingsdossier, stuk 11).

Bij deze aanvullende nota voegt hij de volgende stukken: cijfers van Iraqi Body Counts (IBC) (stuk 1), een bijdrage van Al-Monitor van 5 augustus 2016 (stuk 2), een artikel van de BBC van 3 juli 2016 (stuk 3), bijdragen van het EPIC (stukken 4-7), een bijdrage van het ISW (stuk 8), een blogpost van 5 juli 2016 (stuk 9), enkele bijdragen van Musings on Iraq (MOI) (stukken 10-12), enkele persartikelen (stukken 13-18), twee documenten van de UN Mission to Iraq van juli 2016 (stukken 19-20), een UK Home Office rapport van augustus 2016 (stuk 21), informatie van MOI (stukken 22-14), een rapport van 8 augustus 2016, getiteld *Fight of Flight: The Desperate Plight of Iraq's "Generation 2000"* (stuk 25) en informatie van IBC (stukken 26-28).

Verzoeker verwijt het CGVS in zijn aanvullende nota dat in de nota van 12 augustus 2016 een deel van de bronnen die geraadpleegd werden niets meer zijn dan een herlezing van (veel) oudere documenten. Deze zijn voorbijgestreefd door de recente ontwikkelingen.

Verzoeker verwijst voorts naar de gevolgen van de zware aanslag op 3 juli 2016 te Karrada voor de minister en het hoofd van de veiligheidsdienst. Verder wijst hij op het sektarische karakter van het geweld en op de zware tol van de voormelde aanslag.

Waar verweerder in de recente nota verwijst naar de nota van 23 juni 2016, stelt verzoeker dat het niet duidelijk is of deze nota in het onderhavige dossier door het CGVS werd neergelegd.

Verzoeker wijst erop dat er humanitaire problemen zijn naar aanleiding van de burgers die Fallujah ontvluchten, dat er op zulke vluchtende burgers wordt geschoten door IS en dat IS gedwongen rekruteert en voedsel weigert bij gebrek aan medewerking.

Verder wijst hij erop dat er aanvallen plaatsvinden op IDP kampen in Bagdad en dat er aanslagen worden gepleegd. De situatie in Bagdad is zorgwekkend en aanslagen blijven voortduren in en rond Bagdad.

Het CGVS houdt er voorts geen rekening mee dat de bomaanslag van 3 juli 2016 de positie van de huidige eerste minister in Irak, die reeds wankel is, nog zal verzwakken. Het CGVS trekt, hoewel het verwijst naar een document van het ISW, dus niet de gevolgen die het document zelf trekt.

Verzoeker brengt verder nog een aantal van de door het CGVS gebruikte bronnen bij. Volgens hem blijkt hieruit dat het geweld verschillende vormen aanneemt en als willekeurig aanzien dient te worden. Het is duidelijk dat er geen veiligheid en geen hoop zijn voor Irak.

Verzoeker stelt zich voorts vragen bij de correctheid van de analyse van *"Musings on Iraq"* (MOI). In mei meende deze site dat IS aan slagkracht verloor, terwijl IS het geweld in juni en juli opvoerde. Verzoeker merkt op dat de schrijver van MOI een middelbare school-leraar uit Californië is, die zich baseert op het nalezen van artikelen over Irak in het algemeen. Vragen kunnen gesteld worden bij diens *"mijmeringen"*. De auteur is niet ter plaatse en zijn lectuur schijnt zich te beperken tot wat er in Californië voorhanden is. De auteur pocht dat hij wordt geciteerd door het UK Home Office doch daarbij blijkt dat zijn cijfers veel minder accuraat zijn dan deze van *"Iraq Body Count"* (IBC) en van de VN. Hiermee is eveneens het document *"declining violence in Iraq jan-jul 2016"* ontkracht. Dit is gebaseerd op het aantal 'incidenten', hetgeen een werkwijze is die noch door de VN, noch door IBC gehanteerd wordt. De cijfers van MOI zijn bovendien enkel gebaseerd op een lectuur van een veertigtal kranten, terwijl IBC zich baseert op meer bronnen. De cijfers mogen dan ook niet worden aanzien als bewijs voor een vermindering van het geweld. Zelfs indien er een vermindering was, dan nog zijn de cijfers sedert juni opnieuw gestegen.

Het aantal slachtoffers schiet eveneens opnieuw de hoogte in. Verzoeker brengt de bijdrage van MOI van 23 augustus bij. Hieruit blijkt dat MOI eenzijdig informatie herkaut. De conclusie is echter interessant nu besloten wordt dat het gebrek aan toekomstperspectief voor de jeugd aanleiding dreigt te geven tot een nieuwe politieke crisis en een gewapend conflict. De enige wijze om te overleven is zich aan te sluiten bij een gewapende groepering of om te vluchten.

Verzoeker verwijst naar de verhoogde onveiligheid van controleposten en de aanslag van 3 juli 2016. IS laat kleine cellen onafhankelijk van elkaar opereren en één en ander hangt samen met de aanval op Fallujah, die maakt dat IS door aanslagen te plegen prestige tracht terug te winnen.

Wat de gegevens van de VN betreft, houdt het CGVS er verder geen rekening mee dat deze cijfers als minimum beschouwd moeten worden en dat de bijkomende vlucht en volksverhuizingen eveneens veel slachtoffers maken. Tienduizenden mensen zijn op de vlucht naar aanleiding van het offensief op Fallujah.

Samenvattend besluit verzoeker dat de verhoging van het geweld en de verzwakking van de politiek gedocumenteerd zijn. Hij snapt niet hoe het CGVS kan besluiten dat de situatie niet fundamenteel gewijzigd is sedert begin juli. Het aantal aanslagen en het aantal slachtoffers gaat duidelijk in stijgende lijn. Alle bronnen vrezen voor de toekomst.

De huidige cijfers zijn bovendien vergelijkbaar met deze van eind 2015. Toen werd er wel subsidiaire bescherming geboden.

Het artificiële onderscheid tussen willekeurig en gericht geweld vindt voorts geen steun in de documenten. Een belangrijk deel van het geweld is willekeurig.

Verzoeker verwijst nog naar arrest nr. 172 676 van 28 juli 2016, nr. 169 112 van 6 juni 2016 en nr. 167 850 van 19 mei 2016 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV).

2.4.1. De door verzoeker aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.4.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.4.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.4.4. Verzoeker hield gedurende onderhavige asielprocedure voor soenniet te zijn. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing echter terecht gemotiveerd:

“Verder moet er aangestipt worden dat er ernstige twijfels bestaan in verband met uw bewering soenniet te zijn. In eerste instantie zijn er een heel aantal posts op uw facebookaccount die vanuit soennitisch oogpunt veeleer merkwaardig zijn. Zo zette u een foto op facebook van Hadi al-Ameri, de leider van de sjiitische Badr organisatie, en Hashd al- Shaabi waarin gesteld wordt dat Hoessein, de derde sjiitische imam, geen tweede keer zal sterven, een foto die u later verwijderde (zie infomap). Meer nog, een van uw populairste foto's van het jaar 2015 is een afbeelding van een gebalde vuist met een opschrift. Na vertaling blijkt dit opschrift ‘ ik ben met Hashd alWTC Shaabi’ te betekenen. Het is vreemd dat u die verklaart een vrees voor vervolging te koesteren vanwege Hashd al-Shaabi, dergelijke posts op uw facebookpagina zet. Een andere foto gaat over Najaf. Een heilige plaats voor de sjiieten. Het opschrift stelt dat we naar Najaf moeten gaan omdat we verkiezingen hebben en we onze stem aan Ali, de eerste sjiitische imam, moeten geven (zie infomap).

Ook dit is veeleer merkwaardig vanuit soennitische invalshoek. Eén van uw lievelingsboeken zou volgens uw profiel het boek met quotes van imam Ali zijn. Uit de islamitische geschiedenis blijkt dat imam Ali de eerste imam was van de sjiieten. Het is veeleer merkwaardig dat een soenniet een dergelijk boek ingeeft als favoriete lectuur (zie infomap). Er blijkt verder uit uw facebookprofiel dat u naar school bent gegaan in Najaf, een eveneens uitgesproken sjiitische stad. Ook dit is vreemd. U kende verder geen enkele soennitische stam in Mahmoudiyah (CGVS p.20). U haalde aan dat de mensen van de Joubouri stam, uw stam, in Mahmoudiyah sjiieten waren. Het soennitische deel van de stam zou in Mosul zitten, zo zegt u (CGVS p.20). Verder blijkt dat uw zus momenteel in de sjiitische wijk Sadr City woont en getrouwd is met een sjiiet. Bovenstaande vaststellingen doen twijfels rijzen over uw verklaringen dat u soenniet bent.”

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te ontcrachten. Dat Omar een soennitische naam is, wordt niet betwist doch kan niet volstaan om aan te tonen dat verzoeker ook daadwerkelijk soenniet is. Verzoeker gaf bij het CGVS overigens uitdrukkelijk aan dat hij nooit problemen kende ingevolge deze voornaam (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.22). Verder kan verzoeker niet worden gevolgd waar hij heden plots voorhoudt dat zijn facebookprofiel vals zou zijn. Indien dit zo zou zijn, kon immers worden verwacht dat hij dit bij het CGVS zou hebben gemeld wanneer het over het kwestieuze facebookprofiel ging. Dit geldt des te meer nu de interviewer hem duidelijk maakte dat deze dit profiel ging bekijken (*ibid.*, p.20). Verzoeker laat de voormelde motieven voor het overige ongemoeid.

Verzoeker onderneemt voorts niet de minste poging teneinde de bestreden beslissing te weerleggen en laat deze geheel onverlet waar aangaande zijn beweerde problemen gemotiveerd wordt:

“Uit uw verklaringen blijkt dat u Irak ontvlucht zou zijn omdat de sjiitische milities die Hashd al-Shaabi uitmaken u wilden dwingen om met hen mee te vechten. Omdat u weigerde zouden ze u vervolgens gedwongen hebben om geld te betalen (CGVS, p. 14).

Allereerst dient er te worden vastgesteld dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) over informatie beschikt die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas reeds bij aanvang in ernstige mate ondermijnt. Uit deze objectieve informatie blijkt immers dat de diverse sjiitische milities die Hashd al-Shaabi uitmaken geen gebruik maken van gedwongen rekrutering. Hashd al-Shaabi is een vrijwilligersleger dat rekruten aantrekt door middel van het maatschappelijke prestige en de financiële voordelen die lidmaatschap opleveren. Uit diezelfde informatie blijkt zelfs dat talrijke vrijwilligers ongeschikt werden bevonden voor actieve deelname aan de gevechten en bijgevolg niet werden ingeschakeld. Aangezien u al heel uw leven leeft met een lichamelijke beperking die u ongeschikt maakt voor deelname aan welke gewapende strijd dan ook beschikt u allerm minst over het profiel van een persoon die door een gewapende militie zou aangesproken worden om deel te nemen aan de gewapende strijd (CGVS, p. 13, 14).

De verklaringen die u in de loop van uw asielprocedure aflegt zijn niet van die aard dat ze het ongeloofwaardig karakter van uw asielrelaas kunnen weerleggen.

Zo maakte u bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) geen enkele melding van een vraag tot deelname aan de gewapende strijd. U beweerde er nochtans de hoofdzaken vermeld te hebben (CGVS, p. 3). Tijdens het gehoor op DVZ verklaarde u enkel dat u de milities moest betalen om te mogen blijven in Mahmoudiyah (zie vragenlijst). Het CGVS hecht dan ook geen geloof aan uw verklaringen dat u gevraagd werd door de sjiitische milities om ten strijde te gaan trekken tegen de Islamitische Staat.

Uit uw verklaringen blijkt verder dat de personen die niet wilden meevechten geld moesten betalen. Dit zou ook uw lot geweest zijn (CGVS p.14). Los van het feit dat er zoals supra beargumenteerd, geen geloof gehecht wordt aan het feit dat de milities een actief en dwangmatig rekruteringsbeleid voeren, blijkt dat uw verklaringen wat betreft het betalen van compensatiegeld evenmin geloofwaardig zijn. In eerste instantie zijn uw verklaringen afgelegd op de DVZ niet gelijklopend met uw verklaringen die u op het CGVS aflegde. Zo beweerde u op de DVZ dat u iedere maand 300.000 Iraakse dinar betaalde om in Mahmoudiyah te mogen blijven. Uit die verklaringen kan afgeleid worden dat u meermaals geld betaalde en dat het bedrag 300.000 Iraakse Dinar bedroeg (zie vragenlijst CGVS). Tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde u één keer 500.000 Iraakse Dinar betaald te hebben (CGVS p.14). U geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden verklaarde u dat u 500.000 Iraakse Dinar betaalde en dat de afkoopsom tegenwoordig gezakt is naar 300.000 Iraakse dinar (CGVS p.16). De dossierbehandelaar van de DVZ zou u uw verhaal niet hebben laten vertellen vandaar het verschil in bedrag. Dat de waarde van het bedrag niets te maken heeft met het al dan niet kunnen vertellen van uw verhaal hoeft geen betoog. Aangezien het eisen en het betalen van het geld u en uw familie noopten de stad te verlaten, mag er redelijkerwijs van uitgegaan worden dat u dit eenduidig kan verhalen. U bleek hier niet toe in staat waardoor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder wordt ondermijnd. U zou na betaling overigens naar eigen zeggen een briefje ontvangen hebben dat u daadwerkelijk betaald had.

U kan dit briefje evenwel niet neerleggen, u zou het weggegooid hebben (CGVS p.14, p.15). U heeft met andere woorden geen begin van bewijs dat u geld afhandig gemaakt werd.

Bovendien blijkt uit uw facebookpagina dat u eerder pro-Hashd al-Shaabi bent. U postte er een foto op van een gebalde vuist. Als opschrift staat er geschreven :”Ik ben met Hashd al-Shaabi.” Van iemand die een vrees voor vervolging aanhaalt ten opzichte van Hashd al-Shaabi is het veeleer merkwaardig dat die dergelijke posts op zijn facebookpagina plaatst (zie infomap).

Verder blijkt dat u nagelaten heeft een oplossing te zoeken voor uw probleem. Uit uw verklaringen blijkt nochtans dat één van uw vrienden een sjjiitische politieagent was. U heeft deze persoon niet ingeschakeld om in uw zaak te interveniëren. U heeft niet alleen nagelaten de politie in te lichten u heeft evenmin beroep gedaan op bemiddeling van de stammen (CGVS p.17, p.20). U verklaarde dat de Joubouri, de stam waartoe u behoorde, een sjjiitische tak had in Mahmoudiyah. Uw tribaal netwerk in de stad is met andere woorden sjjiitisch (CGVS p.20). Mocht u daadwerkelijk problemen gehad hebben met de milities kan er redelijkerwijs aangenomen worden dat u op zijn minst een poging onderneemt om uw sociaal en tribaal netwerk in te schakelen om deze problemen op te lossen. U heeft niets van die aard gedaan. Deze vaststelling ondermijnt eens te meer de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Voorts kan er aangestipt dat u geen concrete voorbeelden kan aanhalen van mensen die hetzelfde als u hadden meegemaakt. U beweerde dat enkel de soennitische burgers aangesproken werden door de milities. Ook dit is merkwaardig. Er kan immers aangenomen worden dat vanuit sjjiitische hoek meer sympathie en bereidwilligheid aan de dag gelegd wordt om zich voor een dergelijke strijd te engageren zowel fysiek als financieel (zie infomap). U zou nog een aantal sjjiitische vrienden in Mahmoudiyah hebben rondlopen. Geen van deze personen zouden gedwongen geweest zijn geld te betalen of zich aan te sluiten bij de milities enkel en alleen omdat ze sjjiit zijn (CGVS p.17). U kent helemaal niemand, sjjiit of soenniet, die iets gelijkaardigs meegemaakt had. U beweerde nochtans dat al de soennieten ofwel uit de wijk vertrokken waren ofwel moesten betalen. Merkwaardig genoeg kende u niemand bij naam (CGVS p.16). Aangezien u verklaarde dat al de soennieten in Mahmoudiyah hetzelfde lot te beurt viel is het opmerkelijk dat u geen concreet geval kan aanhalen wat het ongeloofwaardig karakter van uw asielrelaas verder versterkt.

Hierbij dient nog te worden opgemerkt dat u in het verleden persoonlijk nooit een probleem ondervonden heeft omwille van het feit dat u soenniet was of omwille van het feit dat u Omar heet (CGVS p.21). U stelt zelf dat u uit voorzorg vertrokken bent uit Irak aangezien er veel soennieten vermoord werden. U heeft zelf geen problemen ondervonden van die aard u kan evenmin concrete voorbeelden van andere slachtoffers aanhalen (CGVS p.14). Het enige concrete voorbeeld dat u kon aanhalen was een filmpje dat u op facebook gezien had (CGVS p.15). U kan dan ook niet aannemelijk maken dat u omwille van het feit dat u soenniet bent een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren.

(...)

De door u neergelegde documenten veranderen deze appreciatie niet. Uw identiteitsdocumenten, kieskaart en woonkaart bevestigen dat u afkomstig bent uit Mahmoudiyah, een gegeven dat in deze beslissing niet ter discussie staat. De identiteitskaarten van uw zus, uw broer en uw echtgenote als ook uw huwelijksakte en de overlijdensakte van uw broer, werpen geen ander licht op de door u aangehaalde asielmotieven daar ze te maken hebben met de identiteit van uw familieleden en uw burgerlijke stand. De twee dreigbrieven heeft u op internet gedownload en afgedrukt in België houden geen verband met uw persoon. U heeft deze documenten niet persoonlijk ontvangen. De documenten kunnen in dat opzicht niet dienen ter ondersteuning van uw asielrelaas (CGVS p.11). Wat betreft de foto's van uw bekladde huis, kan er aangestipt dat op basis van de foto's niet afgeleid kan worden dat het hier daadwerkelijk over uw huis gaat. Het is evenmin duidelijk wie en waarom de opschriften op het gebouw geschreven werden. Er valt enkel te lezen ‘matloub asharien’ wat wil zeggen ‘vervolgd door de stam’ (CGVS p.11, foto's). Uw vrienden hebben deze foto via hun gsm doorgestuurd.”

De voormelde motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien zij door verzoeker geheel niet worden aangevochten, onverminderd gehandhaafd.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde vrees voor vervolging.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. *In casu* is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>, §§ 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, C 285/12, *Diakité / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, § 30; EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit zowel de door verzoeker geciteerde en bijgebrachte (rechtsplegingsdossier, stukken 1 en 11) als de door verweerder neergelegde (rechtsplegingsdossier, stukken 7 en 9) en de in het administratief dossier (map 'landeninformatie') opgenomen informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad gevisieerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een aanslag plaats met een groot aantal burgerslachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats.

Uit de informatie blijkt voorts dat Bagdad geenszins wordt belegerd door IS. De verdediging van Bagdad geniet een hoge prioriteit en er zijn geen aanwijzingen dat IS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. IS komt in Irak integendeel meer en meer onder druk te staan. Het actuele doel van IS in het conflict om Bagdad bestaat er dan ook eerder in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Het komt in Bagdad bijgevolg niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt.

Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer gevisieerd dan de andere soennieten in Bagdad. De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiieten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd.

Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevallen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dit jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjiitische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en –provincie betreft, blijkt uit de voormelde informatie dat er zich ongeveer 100.690 ontheemde gezinnen (604.804 personen) bevinden op het grondgebied van de provincie Bagdad. Het merendeel van de ontheemden verblijft bij gastgezinnen of in huurwoningen. Een minderheid verblijft in kampen, scholen, religieuze gebouwen of informele nederzettingen. Het aantal IDP's met oorsprong Bagdad die in de provincie zelf of elders hun toevlucht zochten bedraagt 65.508 personen. Bagdad vangt aldus grote vluchtelingenstromen op en de Bagdadi's zelf zijn niet massaal gevlucht. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Irakezen en de Bagdadi's zelf van oordeel zijn dat zij in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging. Een bijkomende indicatie (cf. document inzake vrijwillige terugkeer) hiervoor kan overigens worden gezien in het gegeven dat in de voorbije periode honderden Irakezen vrijwillig vanuit België terugkeerden met Bagdad als eindbestemming. Zo keerden er vorig jaar bijna 700 Irakezen terug naar Bagdad. In de eerste helft van 2016 keerden bijna 500 Irakezen terug naar Bagdad.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Het betoog in verzoekers aanvullende nota is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan het voorgaande. De door verzoeker aangehaalde informatie is immers grotendeels dezelfde en ligt voor het overige in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad is gesteund.

De COI Focus Irak aangaande de veiligheidssituatie in Bagdad van 23 juni 2016 bevindt zich weldegelijk in het dossier.

In zoverre verzoeker daarnaast de betrouwbaarheid van (de informatie van) de auteur van de blog *Musings on Iraq* tracht te ondermijnen, dient te worden opgemerkt dat deze bron weldegelijk als betrouwbaar kan worden aangemerkt. Deze bron wordt immers geciteerd door diverse objectieve, gezaghebbende en betrouwbare organisaties en bronnen. Zo wordt deze geciteerd in het rapport van het UK Home Office dat verzoeker als stuk 21 bij de aanvullende nota voegt (p.17). Tevens wordt deze blijkens het stuk 23 bij de aanvullende nota geciteerd door onder meer CNN, the Christian Science Monitor, the National, the Centre for Strategic and International Studies, the Institute for the Study of War, All Iraq News Agency, diverse kranten in Irak en diverse boeken over Irak. Bovendien is het niet ernstig van verzoeker om enerzijds de betrouwbaarheid van (de informatie van) de auteur van *Musings on Iraq* in twijfel te trekken doch om anderzijds wel te stellen dat er met de conclusies die deze persoon trekt rekening gehouden moet worden.

De verwijzing naar de val van Fallujah is niet dienstig aangezien verzoeker van Bagdad afkomstig is.

De verwijzing naar de situatie van de IDP's die in Bagdad verblijven is evenmin dienstig aangezien verzoeker afkomstig is uit Bagdad en niet als IDP kan worden aanzien.

Ook verzoekers verwijzing naar een aantal arresten van de RvV is *in casu* niet dienstig. Het arrest nr. 172 676 en het arrest nr. 187 850, waarin overgegaan werd tot een erkenning van de vluchtelingenstatus, hadden betrekking op individuele asioldossiers. Dient te worden opgemerkt dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt individueel beoordeeld. In de betrokken dossiers werd bovendien geoordeeld dat de verklaringen van de betrokkenen weldegelijk geloofwaardig waren en dat zij aangetoond hadden dat zij een persoonlijk risico op vervolging liepen bij een terugkeer naar hun land en regio van herkomst. Verzoeker toont geenszins aan zich in een vergelijkbaar geval te bevinden nu zijn relaas en zijn problemen reeds hoger ongeloofwaardig werden bevonden. In het arrest nr. 169 112, daterend van 6 juni 2016, werd geoordeeld dat er indertijd onvoldoende actuele informatie voorhanden was om een inschatting te maken van de veiligheidssituatie in Bagdad. Dit is in het onderhavige dossier niet het geval.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.4.6. Gelet op de hoger gedane vaststellingen, toont verzoeker niet aan dat hij vroeger reeds vervolgd is geweest of ernstige schade heeft ondervonden. Derhalve kan hij zich niet beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien september tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS